

K sociologiji elit

Luigi Galvani je leta 1784 ugotovil, da se žabje mišice zaradi električnega toka krčijo. Danes vemo, da delovanje mišic uravnavajo šibki električni impulzi, ki po živcih potujejo iz možganov. James Clerk Maxwell je leta 1864 razvil teorijo o elektromagnetnem valovanju, ki je osnova radiofonije. Leta 1888 je Heinrich Hertz odkril radijske valove, to je hitro nihajoče elektromagnetno polje, in Guglielmo Marconi je leta 1895 izdelal prvi radijski sprejemnik. Nikola Tesla je leta 1897 z radijskimi valovi vodil ladjo z razdalje več kilometrov.

Napredek znanosti se kaže v spremenjenem odnosu do telesa. Srednjeveško sčipanje, sekanje, nategovanje in razčvetverjanje telesa v renesansi nadomesti strup, ki ubija nevidno in na daljavo, doba elektrike pa razvije elektronsko manipulacijo s telesom. Obvladovanje električnih impulzov možganov je orožje, ki deluje pod pretvezo nesreče. Če električne impulze, ki švigajo med nevroni takrat, ko sanjamo, nadomestimo z impulzi encefalovidea, sanje spečemu posredujemo. Psihoanaliza, ki sanje interpretira, postane psihosinteza, ki sanje implantira.

Strah Maxa Webera, da bo racionalna birokratska organizacija, ki zadržuje vso moč v rokah birokratov, neučinkovita v krizah, ker ni usposobljena za iniciative in odločitve, in da bo delovala v korist kapitala, se je pokazal kot utemeljen. Weber je še videl rešitev v parlamentarni kontroli in kontroli javnosti, a sodobni birokratski aparati kontrolirajo tudi javnost, torej tiste, ki naj bi kontrolirali njih. Analiza Christopherja Lascha o narcističnem značaju potrošniške družbe velja najprej za njeno elito moči, ki napredek meri tudi po

tem, koliko spolnost povezuje s smrtjo. Družbena moč je skoncentrirana v birokratskih organizacijah, ki se predstavljajo kot posneta inteligenca, delujejo po načelih tajnih služb in posredno vzdržujejo v svoji odvisnosti več kot polovico prebivalstva, vključno z otroki. Demokratične aparate spreminjajo v zajfasto opero, ki pri volivcih vzbuja veliko brezbriznosti, malce škandalozne naslade in bore malo politične zavzetosti. Centri moči organizirajo znanstveno elito, da skupaj verjamejo v svoje poslanstvo, le da njihovi pojmi Dobrega in Zla niso predmet javne refleksije. Sodobna elita verjame v lastno izvoljenost in v ne-umnost ljudstva, kar je antipod razsvetljenstvu 18. st., ki je z družbenimi reformami omogočilo znanstveno elito, ki postaja služabniški izvrševalec del za centre moči, ki že uzakonjajo lastno povprečnost. Sodobna elita nima več vpogleda v celoto družboslovnih, humanističnih in tehničnih znanosti, kot ga je še imela razsvetljenska.

Ko je skrita homoseksualnost oziroma prisilna biseksualnost merilo rekrutiranja na visoke položaje tajnih organizacij moči, je spolna orientacija elite politično, in ne privatno vprašanje. Kultura razgaljanja, ki se ponaša z javnim razkazovanjem nezavednega posameznikov, se bo morala soočiti tudi s transparentnostjo spolne orientacije pripadnikov elite, da bo ohranila socialni konsenz. Homoseksualna loža sebe utemeljuje kot najboljši možni sistem z geslom vsesplošne biseksualnosti, ki opravičuje javno varovanje heteroseksualne družine kot osnove družbene reprodukcije in tajen razmah homoseksualne prostitucije. Usmerjanje javne pozornosti v spolno zlorabo deklic prikriva spolno zlorabo dečkov. Skrita homoseksualnost je deležna odobravanja tako heteroseksualne večine kot straight partnerjev homoseksualnih, saj velja za uspeh dominantne socializacije, kot tudi skritih homoseksualnih samih, ki so nagrajeni z družbenim ugledom in privilegiji. Koncentracija skrite homoseksualnosti v strukturi moči ima na družbo podobne učinke kot iracionalni religiozni ali nacionalistični vzgibi. Organizacija, ki ima vso moč v svojih rokah, deluje cinično in skrivaj podpihuje konflikte, ki onemogočajo nastajanje njej konkurenčne moči. Rezultat takšne na videz racionalne organizacije je masovna telesna in intelektualna prostitucija, fizično in psihično nasilje in katastrofe kot tržne spodbude. Skrito homoseksualna elita sebe utemeljuje s sovraštvom do odkrito homoseksualne populacije, ki je podvržena eksperimentiranju, koliko je heteroseksualnost šele rezultat socializacije in psihičnega razvoja. Lomljenje okončin homoseksualcem kot udejanjanje simbolne kastracije in namišljeni ali dejanski umori za povzročanje občutka krivde, kar naj bi prestrukturiralo nezavedne fiksacije poskusnih oseb, ima z znanostjo toliko skupnega kot čarovniški stoli. Pred sodobno tehnologijo in napredujočo perverzno birokratskih organizacij zakonska zaščita odpove, in če bi obstajala civilna družba, bi otroke in odrasle zaščitila pred trženjem za eksperimente. Psihoterapija je danes tržna panoga in si

bolj kot za strukturne spremembe prizadeva za širitev svojega trga. Rumeni mediji s tragedijami privilegiranih vzdržujejo socialni pakt med tistimi, ki so izgubili pravico do človeškega dostojanstva, in tistimi, ki so dobili pravico, da drugim kratijo dostojanstvo. Mehanizem, ki sodobno družbo lahko brani pred diskriminacijo, je pozitivna diskriminacija po spolu in spolni orientaciji pri rekrutiranju na vodilne položaje centrov moči.

Umetnost je tudi signifikanten odnos do simptoma. Kot nezavedna organizacija kroženja okrog simptoma ali kot njegova konceptualizacija. V prvem primeru umetniška forma simptom zakriva, a ji ta uhaja v simbolih, vlogi ženske in v obliki nedoumljive bolečine. V drugem primeru pa odgovarja na vprašanje, kako z bolečino biti.

LITERATURA

- Ambrožič, Milan; Karič, Erik; Kralj, Samo; Slavinec, Mitja; Zidanšek, Aleksander: **Fizika 8**, Ljubljana: DZS, 1998.
- Freud, Sigmund: **Tumačenje snova I, II**, Matica srpska, Beograd, 1970, 1969.
- Lacan, Jacques: **Štirje temeljni koncepti psihoanalize**, CZ, Ljubljana, 1980.
- Lasch, Christopher: **Narcistička kultura**, Naprijed, Zagreb, 1986.
- Lasch, Christopher: *Upor elit, v: Nova revija št. 156/157*, Ljubljana, 1995.
- Milinković, Aleksandar: **Nikola Tesla, Izumitelj za tretje tisočletje**, Ljubljana: ARA, 1997.
- Tratnik-Volasko, Marjeta; Košir, Matevž: **Čarovnice**, Ljubljana: Znanstveno in publicistično središče, 1995.
- Weber, Max: **Protestantska etika in duh kapitalizma**, ŠKUC, FF, Ljubljana, 1988.